

23. Logies of wonen? Wanneer wordt 'tijdelijk' bestuursrechtelijk te lang?

MR. R.J. BOOGERS & MR. R.H.J.J. DE HOON

Wat is logies en wat is wonen? Het lijkt op het eerste gezicht een duidelijk verschil. Met logies wordt enkel een nachtverblijf bedoeld. In het dagelijks spraakgebruik wordt het begrip vaak geassocieerd met een paar dagen verblijf in een hotel of vakantiepark. Iets wezenlijk anders dan wonen. In de loop der jaren zijn er echter tal van woonvormen ontstaan, waarvan het antwoord op de vraag of sprake is van logies of wonen niet vanzelfsprekend is. Niet in de laatste plaats door de komst van arbeidsmigranten en Oekraïense vluchtelingen. Dat levert vanuit bestuursrechtelijk perspectief veel vragen op. Vragen over strijd met het omgevingsplan, de huisvestingsverordening, APV, welke eisen op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving ('Bbl') gelden en handhaving. In dit artikel maken we duidelijk wat het verschil tussen deze twee begrippen is. Dat doen we aan de hand van de relevante wet- en regelgeving en (recente) rechtspraak. Voor de praktijk kan dit artikel een handvat bieden om te bepalen aan welke regels een initiatief getoetst moet worden.

1. De begrippen 'logies' en 'wonen'

Het is van belang eerst vast te stellen wat wordt bedoeld met 'logies'. Het antwoord op die vraag is vaak afhankelijk van de context waarin het begrip wordt gebruikt.

De duurzaamheid van het verblijf is belangrijk verschil tussen een logies- en een woonverblijf

In de Van Dale wordt onder 'logies' verstaan: 'nachtverblijf'. Op het moment dat in het omgevingsplan geen definitie is opgenomen van het logiesbegrip, valt de bestuursrechter terug op deze definitie.¹ Kenmerkend voor logies is het feit dat het kortdurend verblijf is. We komen nog terug op de vraag wat onder kortdurend verblijf verstaan moet worden. De duurzaamheid van het verblijf is één van de belangrijkste verschillen tussen een logies- en een woonverblijf.²

Een woonverblijf is naar zijn aard tegengesteld aan logies. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ('Afdeling') volgt dat 'wonen' naar algemeen spraakgebruik een zekere duurzaamheid vereist.³

Vaak wordt voor het verschil tussen deze beide begrippen gekeken naar de duur van het verblijf. Maar ook de aard van het verblijf kan een rol spelen bij de vraag of sprake is van logies of wonen.

Een woonverblijf is naar zijn aard tegengesteld aan logies

Het kan ook zijn dat het begrip logies in een specifieke regeling een definitie heeft gekregen. In die situaties moet de betreffende definitie worden gevolgd. Zo is in het Bbl een definitie opgenomen van logiesfunctie: *'gebruiksfunctie voor het bieden van recreatief verblijf of tijdelijk onderdak aan personen'*.⁴ Het Bbl kent overigens ook definities van een 'logiesgebouw' en 'logiesverblijf'. De definitie stemt in ieder geval in belangrijke mate overeen met de definitie uit de Van Dale. Cruciaal is immers het element van *'tijdelijk onderdak'*. Dus verblijf van beperkte duur.

Indien een bestuursorgaan een specifieke invulling wil geven aan het logies- of woonbegrip, dan zal het begrip in die regeling specifiek gedefinieerd moeten worden. Anders is de kans groot dat de bestuursrechter terug zal vallen op de invulling van dat begrip naar normaal spraakgebruik.

¹ ABRvS 21 juni 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2401.

² Zie ook Rb. Limburg 21 november 2019, ECLI:NL:RBLIM:2019:10515.

³ O.a. ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2206 en ABRvS 9 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:399.

⁴ Bijlage I bij art. 1.1. van het Bbl.

2. Duur van het verblijf

De duur van het verblijf is een belangrijk en kenmerkend verschil tussen logies en wonen. De vervolgvraag is wanneer een logiesverblijf overgaat in wonen. In de praktijk wordt met regelmaat gesteld dat die scheidslijn op zes maanden ligt. Dat is echter een misvatting. Uit de rechtspraak van de Afdeling volgt dat een verblijf korter dan zes maanden op zichzelf óók voldoende duurzaam kan zijn om als wonen te worden gekwalificeerd. De vraag of sprake is van een voldoende duurzaam verblijf dient te worden beoordeeld aan de hand van de specifieke feitelijke omstandigheden van het geval.⁵

De genoemde termijn van zes maanden komt in de rechtspraak desondanks vaak terug. Zo overwoog de Afdeling al in een uitspraak uit 2008:⁶

‘Hoewel aan een verblijf korter dan 6 maanden niet zonder meer een woonkarakter kan worden ontzegd, bestaat naar het oordeel van de Afdeling in de hiervoor weergegeven omstandigheden reeds voldoende grond voor het oordeel dat deze vorm van verblijf niet kan worden aangemerkt als gebruik als woning; aan deze vorm van verblijf ontbreekt voldoende duurzaamheid.’

Ook in uitspraken van na die datum komt de termijn van zes maanden vaker terug.⁷ Uit deze rechtspraak leiden wij af dat de termijn van zes maanden een richtinggevende termijn is, maar zeker geen absolute termijn.⁸ Bovendien betekent een verblijf korter dan zes maanden niet automatisch dat sprake is van logies. Zoals ook uit de aangehaalde passage uit de uitspraak van de Afdeling volgt, spelen andere omstandigheden ook een rol.

Zo overwoog de Afdeling in een uitspraak uit 2019 dat bij bewoning van een woning door arbeidsmigranten voor een periode van drie tot vier maanden sprake was van kamergewijze bewoning en niet logies.⁹ Daarbij lijkt de termijn niet de doorslaggevende factor, maar de omstandigheden waaronder de bewoning plaatsvond. Ook uit lagere rechtspraak volgt dat de termijn van bewoning *een* relevant onderdeel is, maar niet het enige. Zo overwoog de rechtbank Limburg eerder dat bewoning van een periode van vier tot zes maanden *‘niet op zichzelf betekent dat er reeds sprake is van woondoelinden of logies’*.¹⁰

Naarmate het verblijf langer wordt, zal eerder aangenomen worden dat van logies geen sprake (meer) is. Zo werd het bewonen van een hotel door arbeidsmigranten voor de duur van achttien maanden niet in overeenstemming geacht met ‘nachtverblijf’ (logies). De rechtbank kwalificeerde dit gebruik als tijdelijke bewoning.¹¹

In de praktijk wordt duurzaamheid vaak betrokken bij de vraag of aan het vereiste van ‘één huishouden’ bij een woonbestemming wordt voldaan. In de regel staat in een omgevingsplan dat een woonbestemming bestemd is voor de huisvesting van één huishouden. Om de vraag te beantwoorden of sprake is van één huishouden is met name de continuïteit van de samenstelling en onderlinge verbondenheid relevant.¹² De omstandigheid dat arbeidsmigranten slechts korte tijd met elkaar samenwonen, is bij de beantwoording van die vraag zeker (ook) een relevante omstandigheid.

3. Overige relevante omstandigheden verblijf

Naast de duur van het verblijf zijn de overige omstandigheden van het verblijf van belang. Veel omstandigheden die van belang (kunnen) zijn, vloeien voort uit de rechtspraak. Het zijn veelal feitelijke omstandigheden die per geval afgewogen moeten worden.¹³ Desondanks zijn er wel degelijk omstandigheden te benoemen die bij een groot aantal huisvestingsvormen relevant zijn. Wij zullen deze omstandigheden in het navolgende toelichten.

3.1 De (on)bekendheid van gebruikers bij elkaar

Het feit dat in een pand twee (of meer) personen verblijven die elkaar in de meeste gevallen niet kennen, is niet relevant bij de vraag of het verblijf van arbeidsmigranten in een pand een woonkarakter heeft. Ook wanneer personen elkaar niet kennen, kan sprake zijn van een duurzaam verblijf.¹⁴ Ook het sluiten van een samenlevingscontract ter bewijs van bekendheid met elkaar en ter borging van een bepaalde vorm van continuïteit, leidt er niet toe dat sprake is van bewoning.¹⁵

3.2. De constructie waarbij verhuur plaatsvindt door uitzendbureau

In de praktijk is niet direct relevant of de huurder wordt gehuisvest door een uitzendbureau, in de praktijk een veelvoorkomende constructie. De woonruimte wordt in die gevallen beschikbaar gesteld door een uitzendbureau (of soms een werkgever). De rol die het uitzendbureau speelt bij de huisvesting van arbeidsmigranten bepaalt niet of het verblijf al dan niet een woonkarakter heeft.¹⁶

5 Zie o.a. ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2206.

6 ABRvS 26 maart 2008, ECLI:NL:RVS:2008:BC7589.

7 Bijvoorbeeld ABRvS 5 augustus 2015, ECLI:NL:RVS:2015:24513, ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2206 en 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4147.

8 Bijvoorbeeld ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4147.

9 ABRvS 14 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2761.

10 Rb. Limburg 20 februari 2023, ECLI:NL:RBLIML:2023:1330 en ook Rb. Den Haag 18 augustus 2018, ECLI:NL:RBDEN:2022:8225: ‘De duur van het verblijf is niet doorslaggevend voor de vraag of een verblijf voldoende duurzaam is om te worden aangemerkt als “wonen”. Van belang zijn ook de andere omstandigheden van het geval.’

11 Rb. Limburg 18 juli 2024, ECLI:NL:RBLIM:2024:4581.

12 ABRvS 2 mei 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BA4193.

13 ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4147.

14 ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4147.

15 Rb. Den Haag 25 augustus 2025, ECLI:NL:RBDHA:2025:16031.

16 ABRvS 14 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2761 en ABRvS 16 oktober 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4147.

3.3. Inschrijving BRP

In de praktijk lijkt veel waarde te worden gehecht aan de inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP).

De inschrijving in de BRP kan een indicatie zijn voor een duurzaam verblijf.¹⁷ Wanneer een persoon langer dan vier in Nederland verblijft, is een inschrijving in de BRP verplicht.

De inschrijving in de BRP is van doorslaggevende betekenis

De rechtbank Limburg overwoog in een uitspraak uit 2023 dat het enkele feit dat arbeidsmigranten een kamer krijgen toegewezen en zij niet waren ingeschreven in de BRP, niet betekent dat geen sprake is van wonen.¹⁸ Het feit dat arbeidsmigranten hun hoofdverblijf elders hebben, is wel een omstandigheid die maakt dat sprake kan zijn van een logiesfunctie. In de praktijk wordt dat soms ook als voorwaarde in de (huur)overeenkomsten opgenomen.¹⁹

3.4. Kamerverhuur en de inrichting daarvan

Het enkele feit dat kamers worden verhuurd, zegt niets over het duurzaamheidsvereiste. Ook de omstandigheid dat kamers onpersoonlijk zijn ingericht en er weinig persoonlijke eigendommen aanwezig zijn, leidt op zichzelf niet tot de conclusie dat geen sprake is van bewoning.²⁰

3.5. Het aanbieden van aanvullende diensten

De omstandigheid dat een verhuurder geen faciliteiten aanbiedt en evenmin een nachtregister bijhoudt, kan een indicatie zijn voor bewoning.²¹ In het geval bijvoorbeeld gemeenschappelijke maaltijdverstrekking ontbreekt en kamers niet louter worden aangeboden om te overnachten, kan dit duiden op bewoning.²² Het enkele feit dat bepaalde voorzieningen wel of niet aanwezig zijn, betekent op zichzelf echter niet dat sprake is van een woonfunctie.²³

3.6. Tussenconclusie

Duidelijk is dat de scheidslijn tussen logies en wonen voor wat betreft de toets aan het omgevingsplan niet afhankelijk is van één specifieke omstandigheid. Het gaat om alle omstandigheden van het geval, waarbij wel enige richtpunten zijn te geven. Met name het duurzaamheidsvereiste is een belangrijke factor. Naarmate het verblijf langer (onafgebroken) voortduurt, zal eerder sprake zijn van een woonfunctie. Met name bij de grensgevallen, grofweg het gebruik van circa drie tot zes maanden, gaan de overige omstandigheden een belangrijke rol spelen.

4. Besluit bouwwerken leefomgeving

In het Bbl wordt een onderscheid gemaakt tussen een 'woonfunctie' en 'logiesfunctie'. Dat onderscheid bepaalt onder andere aan welke bouwtechnische eisen van het Bbl moet worden voldaan. Zo gelden voor een logiesfunctie zwaardere brandveiligheidseisen. Onder een woonfunctie en logiesfunctie wordt binnen het Bbl het volgende verstaan.²⁴

woonfunctie: gebruiksfunctie voor het wonen;

logiesfunctie: gebruiksfunctie voor het bieden van recreatief verblijf of tijdelijk onderdak aan personen;

Uit het Bbl volgt niet wanneer sprake is van 'wonen' en/of 'bieden van recreatief verblijf of tijdelijk onderdak aan personen'. Volgens de nota van toelichting bij het Bbl is sprake van een logiesfunctie als de personen elders hun hoofdverblijf hebben. Van een logiesfunctie is onder meer sprake bij een zomerhuisje, een hotel, een motel en een pension. Een kleine bed- en breakfastgelegenheid, met bijvoorbeeld twee kamers voor één of twee personen, wordt niet als een logiesfunctie beschouwd maar als een woonfunctie.²⁵ Als personen op een bepaald adres in de BRP staan ingeschreven, dan mag daaruit worden afgeleid dat zij hun hoofdverblijf op dat adres hebben. In dat geval zal geen sprake zijn van een logiesfunctie, aldus de nota van toelichting.²⁶ Daarmee lijkt de beoordeling van het Bbl zich te onderscheiden van de beoordeling van het omgevingsplan, waarbij een inschrijving in de BRP 'slechts' relevant is. Dit terwijl deze omstandigheid bij de beoordeling van het Bbl doorslaggevend lijkt te zijn.

Uit de rechtspraak volgt desondanks dat ook de aard van het gebruik relevant kan zijn als daaruit blijkt dat al dan niet sprake is van 'het bieden van recreatief verblijf of tijdelijk onderdak aan personen'. Bijvoorbeeld als een pand wordt gebruikt voor verhuur aan toeristen.²⁷ Ook de duur van het gebruik kan om diezelfde reden relevant zijn. Dat geldt ook voor de wijze van inrichting van een pand.²⁸ Zo overwoog de Afdeling *'dat gelet op de in het gebouw aanwezige personen, de identieke indeling en inrichting van de appartementen en de duur van het verblijf'* sprake was van een logiesfunctie.²⁹ Uit de rechtspraak volgt dat – net als bij de beoordeling van het omgevingsplan – aan de hand van alle omstandigheden moet worden beoordeeld of sprake is van een logiesfunctie of woonfunctie. Hoewel volgens de nota van toelichting een al dan niet ontbrekende inschrijving in de gemeentelijke basisregistratie al doorslaggevend lijkt te zijn.

17 O.a. Rb. Oost-Brabant 29 mei 2024, ECLI:NL:RBOBR:2024:2258.

18 Rb. Limburg 20 februari 2023, ECLI:NL:RBLIM:2023:1330.

19 ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2206.

20 Zie bijvoorbeeld ABRvS 14 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2761.

21 ABRvS 7 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2383 en Rb. Limburg 20 februari 2023, ECLI:NL:RBLIM:2023:1330.

22 ABRvS 14 augustus 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2761.

23 ABRvS 9 september 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2206.

24 Bijlage I bij art. 1.1. van het Bbl.

25 Staatsblad 2018, 291, p. 528.

26 Staatsblad 2018, 291, p. 528.

27 ABRvS 27 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2024:1260 en ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:861.

28 ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:861 en ABRvS 5 februari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:370.

29 ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:861.

Een interessante uitspraak in dit verband is de tussenuitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Oost-Brabant van 28 mei 2025.³⁰ Daarin overweegt de voorzieningenrechter dat de opvang van 86 Oekraïense vluchtelingen geen logiesfunctie betreft, maar een woonfunctie. Dit omdat zowel de omgevingsvergunning voor de (technische) bouwactiviteit als de omgevingsvergunning voor een periode van vijf jaar is verleend. Daarmee lijkt de voorzieningenrechter te overwegen dat van 'het bieden van tijdelijk huisvesten' geen sprake is, zodat geen sprake is van een logiesfunctie, maar van een woonfunctie. Aangezien de omgevingsvergunning voor de (technische) bouwactiviteit voor een logiesfunctie is verleend, stelt de voorzieningenrechter vast dat het college niet beschikt over de toereikende omgevingsvergunning voor de (technische) bouwactiviteit om het pand te gebruiken voor waar de omgevingsvergunning voor de (buitenplanse) omgevingsvergunning is verleend. Dit met als gevolg dat die omgevingsvergunning mogelijk niet uitvoerbaar is.

5. Huisvestingswet

In de Huisvestingswet wordt geen onderscheid gemaakt tussen logies en wonen. Wel is het op grond van art. 21 aanhef en onder a van de Huisvestingswet verboden om in de gemeentelijke

Huisvestingsverordening aangewezen woonruimte zonder vergunning 'tot bewoning te onttrekken'. Uit de Huisvestingswet volgt niet wat onder 'bewoning' of 'onttrekken' moet worden verstaan. Uit rechtspraak van de Afdeling volgt dat moet worden beoordeeld of de woning werd bewoond in de zin van de Huisvestingswet.³¹ Daarover overweegt de Afdeling het volgende.

'Wonen in de zin van de Huisvestingswet 2014 is het gebruik van een woning met als doel aldaar gedurende langere tijd de meeste tijd hoofdverblijf te houden met als verdere kenmerken inschrijving in de brp, binding met en zorg voor de woonomgeving en gebruik door dezelfde personen volgens een vast patroon. Bij inschrijving in de brp bestaat in beginsel een vermoeden dat een persoon hoofdverblijf heeft in de woning. Het belang van inschrijving in de brp volgt ook uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Huisvestingswet (zie Kamerstukken II, 2009/10, 32271, nr. 3, p. 26). Daarin is vermeld dat wanneer een woning wordt gebruikt voor bewoning en de bewoner zich inschrijft in de brp, geen sprake is van onttrekken. Zelfs wanneer dit voor een kortere periode, zoals zes maanden, het geval is, aldus de geschiedenis van de totstandkoming van de Huisvestingswet 2014.'³²

Bij de beoordeling of een pand tot bewoning is onttrokken, zijn dezelfde omstandigheden relevant als bij de beoordeling of sprake is van wonen of logies, zowel bij de beoor-

deling van het omgevingsplan als bij de beoordeling van het Bbl. Daarbij valt op dat net als bij de beoordeling van het Bbl in belangrijke mate bepalend is of de bewoners in de BRP staan ingeschreven, althans het levert een bewijsvermoeden op. Bij een inschrijving in de BRP is in beginsel geen sprake van onttrekken. Zelfs wanneer dit voor een korte periode, zoals zes maanden, het geval is, aldus de Afdeling.³³ In de Huisvestingswet wordt dus weliswaar geen onderscheid gemaakt tussen logies en wonen, maar wel tussen (be)wonen en niet-wonen, in de zin van het tot bewoning onttrekken.

6. Algemeen plaatselijke verordening (APV)

Veel gemeenten baseren hun algemeen plaatselijke verordening (APV) op de model-APV van de VNG. Daarin is bepaald dat onder een openbare inrichting (mede) wordt verstaan een '*voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt*'. In de model-APV is vervolgens bepaald dat het zonder exploitatievergunning verboden is om een dergelijke ruimte te exploiteren.

Een interessante uitspraak in dit verband is de uitspraak van de Afdeling van 10 mei 2023.³⁴ In die uitspraak verzochten omwonenden om op grond van de APV handhavend op te treden tegen een pand waar arbeidsmigranten werden gehuisvest. Omwonenden meenden dat sprake is van logies, en hebben de burgemeester daarom verzocht om handhavend op te treden tegen de huisvesting, omdat een exploitatievergunning voor de huisvesting ontbrak. De Afdeling overweegt dat de burgemeester het handhavingsverzoek terecht heeft afgewezen, omdat geen sprake is van een voor publiek toegankelijke ruimte voor het verstrekken van logies. Dat eerder een omgevingsvergunning voor het brandveilig gebruik van het pand met het oog op de logiesfunctie van het gebouw was verleend, maakte ook niet dat sprake is van een openbare inrichting in de zin van de APV, aldus de Afdeling.³⁵

Een opvallende APV is die van de gemeente Nissewaard, waarin is bepaald dat het verboden is om zonder exploitatievergunning een kamerverhuurbedrijf te exploiteren. Een kamerverhuurbedrijf wordt in de APV als volgt gedefinieerd, waaruit volgt dat wordt aangesloten bij de beoordeling van logies bij het Bouwbesluit als voorganger van het Bbl. In de begrippen logiesgebouw en logiesverblijf als bedoeld in het Bouwbesluit wordt namelijk verwezen naar het begrip logiesfunctie. Dat is onder het Bbl ook het geval.

Art. 2:37a onder a Algemene plaatselijke verordening Nissewaard

'kamerverhuurbedrijf: een gebouw of deel van een gebouw, waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsma-

30 Rb. Oost-Brabant 29 mei 2025, ECLI:NL:RBOBR:2025:3066.

31 ABRvS 8 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1977 en ABRvS 30 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3650.

32 ABRvS 8 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1977, r.o. 11.1.

33 ABRvS 8 mei 2024, ECLI:NL:RVS:2024:1977, r.o. 11.1.

34 ABRvS 10 mei 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1833.

35 ABRvS 10 mei 2023, ECLI:NL:RVS:2023:1833, r.o. 10.

tig was kamers worden verhuurd, niet vallende onder het begrip logiesgebouw en/of logiesverblijf als bedoeld in het Bouwbesluit, welke kamers als hoofdverblijf apart zijn of kunnen worden bewoond door niet in het verband van een huishouden levende personen;'

Uit de APV van de gemeente Nissewaard volgt aldus dat geen exploitatievergunning is vereist als sprake is van 'logies', maar wel als sprake is van 'wonen'. Bij logies kwalificeert het pand waarin de kamers worden verhuurd namelijk als logiesgebouw en/of logiesverblijf, terwijl het pand bij wonen kwalificeert als kamerverhuur.

7. Conclusie

Het onderscheid tussen logies en wonen is niet altijd even scherp te maken. Gelet op de verschillende regels die gelden voor wonen en logies is het onderscheid relevant.

*De duur van het verblijf is relevant,
maar de overige omstandigheden
van het belang zijn ook relevant*

Uit de rechtspraak en de wet- en regelgeving volgt dat de duur van het verblijf een belangrijke factor is bij deze

kwalificatievraag. Andere omstandigheden zijn echter eveneens van belang.

Omstandigheden die meer gewicht in de schaal leggen naar mate gebruik in het 'grijze gebied' tussen logies en wonen valt. Dat geldt ook voor de toetst aan het Bbl, de Huisvestingswet (Huisvestingsverordening) en een APV.

Hoewel in die regelingen specifieke omstandigheden van doorslaggevend betekenis lijken, volgt uit de rechtspraak dat ook in die gevallen de overige feitelijke omstandigheden van betekenis zijn bij het vaststellen of een bepaald gebruik logies of wonen betreft.

Dit artikel is afgesloten op 3 februari 2026.

Over de auteurs



Mr. R.J. (Rutger) Boogers

Advocaat te 's-Hertogenbosch bij BG.legal.



Mr. R.H.J.J. (Robin) de Hoon

Advocaat te 's-Hertogenbosch bij BG.legal.



Blijf op de hoogte van het laatste gemeentenieuws

Schrijf je in voor onze gratis nieuwsbrief!

 Lefebvre Sdu 

- ✓ Het belangrijkste gemeentenieuws, achtergronden, opinieblogs en méér, 2x per week in je mailbox.
- ✓ Houd je je bezig met bedrijfsvoering, het sociaal domein, ruimte en/of veiligheid? Schrijf je dan ook in voor onze themanieuwsbrieven.



Schrijf je snel en eenvoudig in via gemeente.nu/nieuwsbrieven